

عنوان مقاله:

نگاهی نو به استدلال مخالفان قضاوت زن به سیره، اصل و اجماع

محل انتشار:

پژوهشنامه زنان، دوره 9، شماره 25 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سهراب مروتی - عضو هیات علمی/دانشگاه ایلام

عبدالجبار زرگوش نسب - عضو هیات علمی/دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

این پژوهش به استدلال مخالفان قضاوت زن به اجماع، سیره و اصل پرداخته است، و تلاش نموده تا استدلال آنان که مرد بودن رادرقاضی شرط کرده اند به طور مستدل مورد نقد و کنکاش قرار دهد، و تاکید دارد بر اینکه؛ یک سیره ای که به آن استناد کرده اند متاثر از علل و عوامل فرهنگی و شرایط محیط است که نمی تواند حجت باشد؛ دو اصل نیز در هر چیز اباحه و جواز است نه حرمت، و از جهتی دیگر از روایات مربوط به ارجاع دادن مردم به علما چون علما و ارثان پیامبرانند و در حوادث واقعه به علمامراجعه کنید، اذن عام استفاده می شود که شامل زن و مرد و اجداد شرایط می شود؛ سه اجماع نزد شیعه حجت و دلیل معتبری به حساب نمی آید مگر اینکه از رای امام (ع) کشف کند، مشروط بر عدم وجود دلیل قرآنی و روایی، اگر اجماع روی آیه ای یا حدیثی تکیه کند، باید به آن ایه یا حدیث رجوع شود. و اگر در مسئله ای متقدمین اجماع نداشتند و متاخرین اجماع داشتند، آن اجماع حجت ندارد، چون از رای معصوم کشف نمی کند، اجماع مورد استناد، چنین اجماعی است یعنی الف-مدرکی است. ب-از دوران غیبت تا دوران علامه حلی ثابت نشده است. از یافته های تحقیق این است که استدلال مخالفان قضاوت زنان به اجماع، سیره و اصل مخدوش و ناتمام است

کلمات کلیدی:

اجماع، اصل، زنان، سیره، قضاوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1355893>

